

Krátce

TÁBOR

Všechnpartička vtáhne publikum do zábavy

Do tábořského Divadla Oskara Neudbala dnes večer přijdou všichni ti, co mají rádi humor Karla Šípa a Josefa Náhlavského. Lístky na jejich oblíbenou Všechnpartičku stojí 220 nebo 250 korun. Improvizovaný pořad, který se poprvé uskuteční díky této dvojici v Táboře, bude mít svůj začátek ve velkém sále divadla v 19 hodin. „Známe baviči proberou své začátky, studentské a sportovní zážitky, zajímavé zahraniční cesty,“ předělají organizátoři. Úterní Všechnpartička dá rovněž nezbytný prostor i dotazům diváků. Dramaturgie vtipného povídání počítá s tím, že v první hodině setkání s duem Šíp & Náhlavský bude v hledišti putovat notes, do něhož lze zapsat nějakou zajímavou otázku. Připravené vzpomínky i narážky díky tomu dostanou další rozměr. (aum)

STRAKONICE

Půvabné smyčcové trio okouzlí klasikou i rockem

Elektrické smyčcové trio Inflagranti nejenom hudbou, ale i svým půvabem a temperamentem okouzlí příznivce krásných skladeb dnes večer ve Strakonících. Slavné melodie z klasiky či rocku v moderních úpravách zazní v kulturním domě od 19.30 hodin. Lístky na líbivou show spojenou s energií a šarmem houslistek Markéty Muzikářové, Kateřiny Lískovcové a violoncellistky Ireny Morisákové stojí 200 korun. Hudba bez hranic je druhým letošním koncertem místního Kruhu přátel hudby. Vystoupení tria hrajícího na elektrické nástroje je však určeno i ostatním posluchačům. (aum)

ČESKÉ BUDĚJOVICE

Velká Taškařice nastane u Velblouda po Čekárně

Československý klub Velbloud zve po včerejším Hudebním klání na dnešní představení Čekárna a Taškařice. Od 19 hodin nastane půlnoc díky multikulturnímu souboru Barený Dětí, pak se objeví Fantom, neboť účinkuje Anoamat. Barený Dětí se při úterním večeru Studentského univerzitního divadla zastaví v inscenaci Čekárna tam, kde měry tančí kolem rozžhavených spirál nebo lidé kolem svých osudů. „Jedná se o poetickou variaci pro břeň, kytaru a pět herců,“ upřesňuje produkce první části akce u Velblouda. Taškařice má být hrou ve hře, poměřováním odlišných hodnot. Na závěr party opa soubory spolu zaimprovizují; doprovází je i kytara a akordeon. Vstupné činí 60 nebo 80 korun. Lístky na střední program orientálních tanečnic a bubeníků seženete za 50 korun. (aum)

Na Knížecí Pláně po nové trase a pak zpátky na Kvildu

» Tip na výlet Jednou z nejkrásnějších oblastí na Šumavě jsou Knížecí Pláně. A protože tam od letošní sezony vede nová lyžařská trasa, vyzkoušíme ji a přes Bučinu a Prameny Vltavy se vrátíme zpátky do Kvildy.

KVILDA Naši túru začneme pod kvildskou sjezdovkou u budovy někdejší Strunzovy pily.

Zde v domě č. 48 vybudoval v roce 1820 Peter Strunz pilu na výrobu polotovarů z resonančního dřeva. Po požáru v roce 1926 ji Strunzův vnuk znovu vybudoval a zmodernizoval.

Podnik Holzstrunz Ausergefeld zaměstnával až 140 lidí a polotovary u něj objednávali výrobci hudebních nástrojů z celého světa.

Strojově upravovaná stopa začíná asi 200 metrů od pily, vpravo od bučinské silnice. Stopa stoupá podél silnice, která byla od roku 1356 významnou kašperskohorskou větví obchodní pasovské Zlaté stezky.

Z rozcestí na Židovskou cestu

Po necelých pěti kilometrech stoupání přijedeme na rozcestí, které je zároveň rozvodím Labe – Dunaj. Vlevo odbočuje Židovská cesta, podél které je od letošní zimy vpravo mezi nízkými smrčky upravovaná stopa. Čeká nás přehledný tříkilometrový sjezd, který je zpočátku mírný, ale v polovině to již jede docela slušně.

Dojždíme skoro po rovině k dalšímu rozcestí. Rovně pokračuje stopa do Borových Lad (4 km). My odbočíme doprava po nové trase. I když malé buky jsou zde nebezpečně blízko, půlkilometrový sjezd má bezpečný dojezd. Po výjezdu z lesa jsme na Knížecích Pláních a před sebou na kopci vidíme chatu Hájenka.

Stopa přejíždí cestu, kříží Malou Vltavu a při kraji Bukové slati stoupá k chatě (1 005 m). Tradiční spe-

Hurá na výlet Naše trasa vede přes Bučinu (na snímku).

Foto: Jiří Koptík

cialitou kuchaře jsou zde pralinkové knedlíčky s borůvkami. Od chaty se můžeme v poklidu rozhlédnout.

Výhled na vrcholky

Vpravo ve směru, odkud jsme přijeli, je Stolový hřbet se Stolovou horou (1 254 m), ve směru další jízdy na Bučinu je německý, zcela suchý Siebensteinkopf (1 263 m) a vpravo Stráž (1 307 m). Vlevo od nich vykukuje Luzný (1 373 m).

Pokračujeme po červené na Bučinu. Na pláních bývaly mezi skrovnými poličky roztroušeny usedlosti. Vlevo na mírném kopečku stával kostel sv. Jana Křtitele. Jak na Šumavě bývalo zvykem, byl v roce

1956 voják odstřelen. V letech 1991 až 1992 bývali obyvatelé Pláně, vedeni Hansem Baierem, rodákem z blízkého Hüttlu, původní hřbitov obnovili.

Vydáme se na Bučinu

Po kilometru jízdy od Hájenky je rozcestí Furik (1 005 m). Vpravo po modré je vyšlapaná stopa do Bučiny. Není dobrá na stoupání ani na případný sjezd, protože je úzká a hodné do kopce. Pojedeme proto sice delší, ale pěknou stopou po červené, vedoucí části lesem i otevřeným terénem.

Vlevo bývala osada Chaloupky (Hüttl) a ve stoupání na Bučinu směrem ke státní hranici osada s

malebným názvem Na Mlýnské mýtině. Vlevo odbočuje žluté značená trasa k přechodu do Bavorska, navazující na trasy ve Finsterau.

Po dvou kilometrech od Furiku přijedeme k informačnímu středisku v Bučině. Ve venkovní expozici se můžeme dozvědět řadu zajímavostí o vývoji přírody, ale, bohužel, nic o historii Bučiny, která se datuje od druhé poloviny 18. století.

Jsme kousek od hranic

Jsme asi půl kilometru od hraničního přechodu a stojí za to navštívit Bavorský národní park, začínající hned za hranicí. V době největšího rozkvětu žilo v Bučině a v přileh-

lých osadách 347 obyvatel. Bučina byla již před první světovou válkou vyhledávanou turistickou oblastí. V roce 1933 zde Franz Fastner otevřel moderní hotel Alpská vyhlídka a o pár let později byl vybudován komfortní hotel Peschl.

Hotel Peschl sice zákrakem přežil dobu demolicí po druhé světové válce, ale postupem času se však také změnil v ruinu. Po kompletní přestavbě byl hotel v téměř původní podobě otevřen a od loňského roku poskytuje občerstvení pro turisty.

Kaplička z roku 1891, která stála na rozcestí, tolik štěstí neměla, protože byla stejně jako všechny domy v obci srovnána se zemí v roce 1956. V roce 1992 byla na stejném místě vybudována kaplička nová. Po bývalé Celní ulici vystoupáme asi kilometr směrem na Kvildu k odpočívadlu pod majestátnými buky.

Můžeme jet i zkratkou

Jsme na vyhlídce, odkud jsou při dobré viditelnosti vidět Alpy. Stopa na Kvildu vede po levé straně silnice až k rozcestí u Židovské cesty, kde jsme již dneska byli.

Ten, kdo toho má již dost, sjede necelých pět kilometrů do Kvildy trasou, kterou jsme dnešní výlet zahajovali. Kdo chce najet ještě další kilometry, odbočí vlevo na krátkou prošlapanou spojku, kterou se dostane na strojově upravenou stopu z Bučiny na Prameny Vltavy.

Kilometrové stoupání končí poblíž vrcholu hory Stráž (1 307 m). Následující kilometrový sjezd k rozcestí u Pramenů Vltavy je sice prudší a má zatáčku, která trochu vynáší, je však přehledný a stromy jsou daleko.

Od rozcestí jsou Prameny Vltavy asi půl kilometru a následující trasu pětakilometrového mírného sjezdu si pamatujeme z minulého výletu. Pokud několik dní nepadla sníh, počítejte s tím, že část trasy od Pramenů bude znečištěná jehličím z křovcových stromů.

Ten, kdo absolvoval delší trasu, si může připisat do deníku 23 km a ten, kdo si to zkrátil od Židovské cesty, něco přes 20 km.

František Nykles

Soběslavská scéna nabídne Steinmasslovou i Vlacha

SOBĚSLAV Linda Rybová, Milena Steinmasslová či Oldřich Vlach, to je trojice populárních herců, na něž ve třech představeních sází dramaturgický plán jarní sezony v Soběslavi.

Zájezdová divadla přijedou za svým publikem shodně z Prahy. Ačkoli je o abonenty za 730 korun obvyklý zájem asi 260 předplatitelů, mohou se přihlásit také další citelové činoher. Kapacita sálu kulturního domu umožňuje, aby se na vtipné inscenace vešlo přibližně

o padesát diváků více. Kdo se bude chtít přidat k těm, kteří zůstávají abonenty z minulých sezón, měl by si pospíšet buď se zajištěním předplatného, nebo si alespoň na vybraný ze tří titulů koupit jednotlivé vstupné za 250 korun.

„Jarní divadelní sezonu začínáme Africkou královnou, což je představení pražského Divadla Palace Theatre, které za námi přijelo i na podzim s úspěšnou Divadelní komedií, kde hrála titulní roli Jitka Čvančarová. Africká královna je

PROGRAM

Soběslav - divadla

středa 16. února - 19.30

Africká královna

(Divadlo Palace Theatre, Praha)

středa 30. března - 19.30

Večeře s přáteli

(Divadlo Na prádle, Praha)

duben - termín bude upřesněn

Fatální bratři

(Agentura Harlekýn, Praha)

Pozn.: Cena předplatného = 730 Kč

známá i díky dobrodružnému, romantickému a válečnému filmu. Teď publikum uvidí na jevišti Hynka Čermáka s Lindou Rybovou,“ uvedla Jaroslava Palasová, produkční Kulturního domu Soběslav.

Nejen ona se těší na Foresterův příběh, v němž se mísí láska s válkou. „Africká královna je zároveň humorem a dramatem. Na pozadí válečného konfliktu líčí, jak chytrá žena dokáže manipulovat se zamilovaným mužem,“ podotýká k napínavému ději Palasová.

Večeři s přáteli si obecenstvo vyčtuhat s Divadlem Na prádle, které do Soběslavi zavítá poprvé. „Tuto komedii, která dostala prestižní Pulitzerovu cenu a je o vztažích, jsem vzala proto, že tam hraje vynikající Milena Steinmasslová,“ vysvětluje zařazení hluboké i dojemné inscenace Palasová.

Ve Fatálních bratrech od herce a autora Antonína Procházky, jenž s nadsázkou ukazuje relativitu štěstí, ztvárnil Oldřich Vlach příznavce astrologie. **Pavel Pokorný**

Vaším objektivem

Fotografie Tomáše Macáka umístěné na serveru rajce.net. Vyfotografujte kdykoliv zajímavou akci a snímky uložte na server rajce.net. Vybrané fotografie v našem deníku pravidelně zveřejňujeme.

Dinosauři bez řetězů

Expozice v Českých Budějovicích zaměřená na dobu, kdy na planetě Zemi žili dinosauři.

Foto: Tomáš Macák (hackies.rajce.idnes.cz)

